Scheiner Júlia A Kozmetikaszalonjában

1941-ben készült a kép. Én vagyok rajta meg az inasom, akit kozmetikára tanítottam. Tavasszal, még a román világban, volt egy rendelet, hogy bárki bárhol tanult, muszáj egy bizonyos vizsgát Bukarestben letegyen ahhoz, hogy nyithasson vállalkozást. S akkor el kellett menjek Bukarestbe vizsgázni. 1940 tavaszán nyitottam a főtéren egy kozmetikát, és ősszel már bejöttek a magyarok. Egy kétemeletes házban volt a földszinten a kozmetika. Nagyon szép és tágas volt a hely, vajszínű volt a bútor, a vázák, a hamutartó és a függönyök pedig méregzöld. A bútort direkt csináltattuk, már nem emlékszem, hogy hol. Nagyon-nagyon ízléses, szép volt. Három ablak volt, de nem az utcára néztek, hanem egy gangra. Valaki mondta, hogy ő akar az első páciens lenni. Egyik nap a Fő téren láttam, s odamentem, s mondom, ha érdekel, ekkor és ekkor nyitom ki a kozmetikám. Másnap, mikor ebéd után felmentem, hogy kinyissam a kozmetikát, már állt egy ismeretlen vidéki fiatal pár a gangon, s várt. Nem tudták, hogy ők az elsők, később mondtam meg nekik. Ki volt téve a nevem, látták a kapun, hogy Mestitz Juci kozmetikus, és vártak. Kilenctől egyig és négytől hétig dolgoztam, de soha nem sikerült befejezni pontos órára, mindig többet maradtam. Nagyon sok volt a kliens. Persze a zsidók is szívesen jártak hozzám, de jött román, magyar és szász is, nem volt semmi különbség. Az utca felől egy biztosító volt, s nagyon jóban voltunk a biztosító fiával, Gyurkával. Ő nem dolgozott ott, az apjáé volt a biztosítótársaság. Amikor vonultak be a magyar katonák, hívott az öreg, hogy jöjjünk, mert onnan nagyon jól lehet látni. Páran mentünk, a bátyám is éppen ott volt. Egyszer csak csengetnek az előszobában, és három magyarországi pasas és egy marosvásárhelyi asszony áll ott díszmagyarban. Akartak beszélni a tulajdonossal. Hát jött Farkas bácsi, a biztosítós, aki ugyancsak zsidó volt. Kérdik, hogy 'Zsidók vannak-e itt?'. Mondja, hogy 'Vannak, miért?'. Mondja a nő: 'Nem szabad az ablakhoz menjenek, nem szabad kinézzenek.' Erre Farkas bácsi kitört, hogy ez az ő irodája, és annak engedi meg, hogy kinézzen az ablakon, akinek akarja. Nagyon odamondott a pasasnak. A nőnek, aki jó ismerősünk volt, nagyon kellemetlen volt. Biztos mondták, hogy jöjjön fel ezzel a pasassal, és nem volt mit tennie. Keresztény nő volt, de közben az ura zsidó származású volt, aki meghalt, és a lánya kint van Izraelben. Ez az első megnyilvánulás, ami történt, egy pofon volt nekünk. Persze továbbra is kinéztünk, s láttuk Horthyt,

és láttuk a feleségét, de már elment a kedvünk az egésztől.